

CÔ GIÁO NGÔ MỸ HẠNH

NGƯỜI TRUYỀN CẢM HỨNG CHO HỌC TRÒ VÀ GIÁO VIÊN TRẺ CỦA TRƯỜNG THCS NHÂN CHÍNH

Cuộc sống quanh ta có những con người rất đỗi bình dị nhưng những việc làm của họ vô cùng ý nghĩa, đó là tấm gương sáng cho chúng ta học tập và noi theo. Vẫn có một người như vậy, cô đã khiến tôi rất ngưỡng mộ bởi lòng nhiệt tình, sự nỗ lực phấn đấu không mệt mỏi, và bản lĩnh tuyệt vời của một giáo viên luôn tâm huyết với sự nghiệp “trồng người”. Người tôi muốn nói đến là cô giáo Ngô Mỹ Hạnh hiện đang là giáo viên trong Tổ Xã hội của trường THCS Nhân Chính.

Cô giáo Ngô Mỹ Hạnh – Trường THCS Nhân Chính

Cô sinh ra và lớn lên tại thành phố Nam Định - một mảnh đất hiếu học. Ngay từ khi là học sinh Trung học cơ sở, cô Hạnh đã có niềm đam mê học môn Ngữ Văn. Chính vì vậy, cô đã thi đỗ vào lớp Chuyên văn - Trường Trung học phổ thông chuyên Lê Hồng Phong. Ba năm sau cô đã trở thành tân sinh viên của Khoa Văn trường Đại học sư phạm Hà Nội. Sau 4 năm học tập, rèn luyện dưới mái trường sư phạm, cô đã trở thành một cô giáo trẻ tham gia giảng dạy tại trường Trung học cơ sở Nhân Chính. Mặc dù còn nhiều bỡ ngỡ, song cô sẵn sàng nhận mọi nhiệm vụ do Ban giám hiệu nhà trường giao cho. Trong đó nhiệm vụ quan trọng nhất là dạy ôn thi cho học sinh khối 9 và phụ trách bồi dưỡng đội tuyển môn Ngữ văn của nhà trường. Bằng sự nhiệt huyết, yêu nghề, yêu trẻ, bản lĩnh của một người có chuyên môn giỏi cô đã được các thế hệ học trò trong suốt những năm qua luôn yêu mến.

Cô Ngô Mỹ Hạnh cùng học trò thân yêu

Thành quả nào cũng có những khó khăn, vất vả. Trồng cây muốn cho kết trái chín ngọt thì cần phải trải qua một quá trình chăm sóc, có đầy đủ ánh sáng và dưỡng chất. Dạy học cũng vậy, để có được thành quả cho mỗi học trò ngày ra

trường là cả một quá trình cố gắng không ngừng nghỉ của cả thầy và trò trong suốt bốn năm học cấp THCS. Mỗi khi tiếng trống trường vang lên lại thấy dáng cô nhanh nhẹn bước vào lớp. Bằng giọng giảng truyền cảm, cuốn hút và đầy nhiệt huyết, cô đã mở ra những chân trời tri thức cho học trò. Với nét chữ thanh thanh viết nhanh trên bảng; những sơ đồ tư duy đầy màu sắc kết hợp với những từ khóa dễ học, dễ nhớ; những kiến thức của bộ môn Ngữ Văn được công thức hoá một cách logic chẳng khác nào công thức của Toán – Lí – Hoá khiến lũ học trò đi từ ngạc nhiên này sang ngạc nhiên khác. Đôi khi cao hứng, cô vào bài bằng một bài hát được phổ nhạc từ thơ như “ Viếng lăng Bác” hay “ Mùa xuân nho nhỏ”....Học văn cũng là học làm người nên sau mỗi bài giảng cô luôn liên hệ, mở rộng kiến thức thực tế cho các em học sinh.

Trong suốt những năm giảng dạy tại trường, cô đã dẫn dắt bao thế hệ học trò trong đội tuyển Văn của trường đạt danh hiệu học sinh giỏi cấp Quận, cấp Thành phố. Học sinh có tố chất và yêu văn không phải là nhiều. Phát hiện, bồi dưỡng và truyền cảm hứng cho các em là cả một quá trình gian nan, vất vả. Cô không bao giờ nản chí, bỏ cuộc mà chủ động sưu tầm tài liệu, tìm tòi phương pháp, hướng tiếp cận sao cho học trò yêu văn, đam mê với văn. Để có được những giải học sinh giỏi cấp Quận, cấp Thành phố môn Ngữ văn, cô và học trò đã miệt mài suốt bốn năm trau dồi tri thức. Cô đóng vai trò là người nhóm lửa, giữa lửa và truyền lửa - ngọn lửa đam mê văn học cho các thế hệ học trò trường THCS Nhân Chính. Không chỉ quan tâm đến chất lượng học sinh giỏi mà cô còn tâm huyết với nhóm học sinh yếu kém. Cô luôn trăn trở làm thế nào để giúp học trò yêu môn văn hơn, không còn sợ văn nữa? Học văn không phải là học vẹt, học thuộc lòng mà phải là học hiểu, biết vận dụng những tri thức đã học vào giải quyết những vấn đề mang tính thực tiễn. Vì thế cô luôn trao đổi, chia sẻ với đồng nghiệp trong tổ chuyên môn về những kinh nghiệm giảng dạy mà mình đã đúc kết được sao cho cô đọng, ngắn gọn, hàm súc, dễ nhớ, dễ hiểu và cô. Chính những phương pháp phù hợp và hiệu quả ấy, cô đã giúp nhiều học sinh ở lớp yếu kém chinh phục cho mình một tấm vé vào trường cấp III quốc lập.

Phút lưu luyến cô trò trong những ngày chuẩn bị xa mái trường THCS

Tôi may mắn được biết cô kể từ khi tôi về trường THCS Nhân Chính công tác, tính đến nay đã gần chục năm. Đối với tôi, cô Hạnh là một tấm gương sáng để thế hệ giáo viên trẻ như chúng tôi học tập. Có thể thấy, cô có sức lan toả tích cực đến các thành viên trong tổ đặc biệt là những giáo viên trẻ mới vào nghề. Trong đôi mới sinh hoạt chuyên môn theo hướng tự nghiên cứu bài học, cô luôn động viên khích lệ cho những giáo viên trẻ như chúng tôi thực hiện các tiết dạy. Sau mỗi tiết dự giờ, bao giờ cô cũng góp ý rất thẳng thắn, chân thành, mang tính xây dựng để giáo viên rút kinh nghiệm, nâng cao trình độ chuyên môn, từ đó góp phần đưa chất lượng giáo dục của nhà trường không ngừng đi lên. Điều tôi thích nhất ở cô là dù có góp ý, nhắc nhở, nhưng không bao giờ cô áp đặt giáo viên phải dạy thế này, thế kia mà để cho họ tự cảm nhận được đúng, sai, cho họ những “khoảng trời riêng” để họ được tự do sáng tạo, vẫy vùng trên bầu trời tri thức mênh mông của nhân loại. Không những thế, cô còn chỉ dạy cho chúng tôi - những giáo viên trẻ cách đi đứng, nói năng, cách cầm cuốn sách, cách đặt câu hỏi đối với học sinh. Chính những điều đó đã giúp chúng tôi trưởng thành dần từng ngày. Cô cũng sẵn sàng lắng nghe những thắc mắc, ý kiến, đóng góp, thậm chí là cả những tranh luận của các giáo viên về chuyện nghề, chuyện đời và tư vấn, giải đáp những điều đó một cách rõ ràng, hợp tình, hợp lý. Dù có khó khăn, công việc bận rộn nhưng tôi luôn thấy trên môi cô nở nụ cười tươi tắn. Có lẽ, đó là nụ cười của sự lạc quan, bình tĩnh, bản lĩnh; là phong thái của

một giáo viên chuyên cần, mẫu mực, lúc nào cũng rất điềm đạm, chín chắn, nhã nhặn, lịch thiệp.

Trong suốt hơn hai mươi năm cống hiến trong ngành giáo dục, cô đã được vinh danh với rất nhiều giải thưởng như: Giáo viên giỏi Thành phố; sáng kiến kinh nghiệm cấp Thành phố; nhiều năm có học sinh giỏi cấp Quận, cấp Thành phố; liên tục nhiều năm đạt danh hiệu Chiến sĩ thi đua cấp cơ sở; bằng khen “Người tốt việc tốt”....Tất cả những giải thưởng ấy cũng như những thành công của học trò, sự trưởng thành của đồng nghiệp là nguồn động lực để cô tiếp tục với công việc dạy học của mình. Nhiều người hỏi về bí quyết, cô tâm sự *“Ước mơ của tôi từ nhỏ là được làm cô giáo. Tôi yêu Văn học, yêu nghề giáo và yêu những cô cậu học trò hồn nhiên. Tôi muốn truyền niềm đam mê và tình yêu ấy cho thật nhiều thế hệ học trò. Những điều này luôn là nguồn động lực để làm tốt mặc dù đôi khi có chút khó khăn”*. *“Ai cũng chọn việc nhẹ nhàng, gian khổ sẽ dành phần ai ?”* Những lời tâm sự ấy của cô như thôi thúc, thức tỉnh trong tôi và cả tập thể giáo viên phải phấn đấu hơn nữa trong sự nghiệp trồng người.

Cô Hạnh bên học sinh trong Lễ bế giảng – vinh danh học sinh giỏi tiêu biểu

Cô trò trong ngày chụp ảnh kỉ yếu

Những chuyến trải nghiệm đầy lý thú của học sinh bên cô

Nụ cười rạng rỡ của cô và trò

Cô Hạnh bên đồng nghiệp

Cô Hạnh cùng các chị em trong trường

Ở trường là vậy, còn ở nhà, cô cũng là một nàng dâu hiếu thảo, người vợ hiền, người mẹ mẫu mực trong gia đình. Cô luôn chủ động trong công việc để có thời gian chăm lo gia đình nhỏ của mình. Cô biết cách sắp xếp công việc ở nhà và ở trường một cách khoa học nhất để xứng đáng là “người giữ lửa” trong gia đình.

Cô Hạnh bên gia đình nhỏ và con gái

Hàng ngày, hình bóng cô miệt mài trong công việc đã ăn sâu vào tâm trí tôi. Sự hăng say, nhiệt huyết của cô không chỉ kể bằng thời gian, công sức mà nó còn được thể hiện bằng thành tích mà trường THCS Nhân Chính đạt được trong công tác ôn thi vào lớp 10 cũng như thành tích thi học sinh giỏi mà cô đã đóng góp vào vườn hoa thành tích của nhà trường nói riêng và nền giáo dục của Quận Thanh Xuân nói chung để góp phần xây dựng quê hương Thanh Xuân ngày càng giàu đẹp.

Nhân Chính, ngày 11 tháng 4 năm 2022

HIỆU TRƯỞNG

NGƯỜI VIẾT

Nguyễn Thị Thanh Vân

Lê Thị Trang